

dørlukning, referatforbud og navneforbud og af domme for så vidt angår pålagte sagsomkostninger (jf. retsplejelovens § 1013) og bøder for skødesløs eller forsømmelig adfærd (jf. retsplejelovens § 1016, jf. § 1015).

Stk. 4 viderefører med redaktionelle ændringer den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 2, om begrænsninger i adgangen til at kære kendelser og beslutninger, der afsiges under domsforhandlingen eller under dennes forberedelse. Efter lovforslaget finder begrænsningen i kæreadgangen anvendelse, medmindre andet »er bestemt i loven«. Hermed videreføres med en redaktionel ændring det almindelige forbehold i den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 2. Kærebegrænsningen efter forslaget til stk. 4 gælder således ikke for afgørelserne nævnt i retsplejelovens § 64 (kendelser, hvorved indsigelser mod en dommers habilitet forkastes), § 691, stk. 2 (afgørelser, hvorved en begæring om sagens påkendelse under medvirken af nævninger eller domsmænd afslås), § 703 (beslutninger, hvorved en begæring om sagens overflytning til en anden ret afslås), § 732, stk. 3 (beslutninger, hvorved beskikkelse af forsvarer nægtes), § 745 b, stk. 4 (kendelser om afskæring af forsvarers aktindsigt), og § 856, stk. 9 (kendelser om hemmeligholdelse mv. af vidners navn, stilling og bopæl). Der er med lovforslaget ikke tilsiget nogen ændring af den gældende praksis ved domstolene, hvorefter kæremål vedrørende spørgsmål af principiel og væsentlig karakter, herunder vedrørende sagens behandling og pådommelsens grundlag, undtagelsesvis kan tages under realitetsbehandling uanset kærebegrænsningen i den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 2.

Til § 968 a

Den foreslåede bestemmelse vedrører kære af kendelser og andre beslutninger, der er afsagt under behandling af en anke i anden instans, hvilket efter lovforslaget fremover altid vil være landsretten. Kære sker til Højesteret.

Forslaget til *stk. 1* viderefører med redaktionelle ændringer mv. den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 3, 1. pkt., jf. stk. 1 og 2, om kære af landsrettens kendelser og beslutninger i ankesager. Sådanne kendelser og beslutninger kan således fortsat kun kæres til Højesteret med Procesbevillingsnævnets tilladelse. Tilladelse kan meddeles, hvis kæremålet angår spørgsmål af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. De øvrige betingelser for kære skal som hidtil være opfyldt, jf. herved henvisningen til forslaget til retsplejelovens § 968, der sva-

rer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 1 og 2. Landsrettens kendelser og beslutninger i ankesager kan således ikke kæres i videre omfang end byrettens kendelser og beslutninger. Afgørelsen af, om betingelserne i forslaget til retsplejelovens § 968 er opfyldte, vil ligesom efter gældende ret høre under Højesteret, og Procesbevillingsnævnet skal således ikke tage stilling til, om disse betingelser er opfyldt i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om kærertiladelse.

Stk. 2, 1.-3. pkt., viderefører med redaktionelle ændringer mv. den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 3, 2. pkt., hvorefter reglerne om tilladelse til anke (jf. retsplejelovens § 962, stk. 3, 2.-4. pkt.) finder tilsvarende anvendelse på tilladelse til kære af landsrettens kendelser og beslutninger i ankesager. Herudover foreslås det i *4. og 5. pkt.*, at anklagemyndigheden ved indgivelse af ansøgning til Procesbevillingsnævnet om tilladelse til kære skal give underretning om ansøgningen til den, som kendelsen eller beslutningen vedrører. Manglende underretning medfører ikke, at Procesbevillingsnævnet kan afslå at behandle sagen, eller at kæremålet kan afvises.

I de sager, hvor tiltalte får tilladelse til kære, følger Procesbevillingsnævnet i dag den praksis, at nævnet anmoder anklagemyndigheden om at indbringe sagen for Højesteret samtidig med, at tilladelsen sendes til ansøgeren (tiltalte). I overensstemmelse hermed foreslås som *stk. 3* indsat en udtrykkelig bestemmelse om, at det er anklagemyndigheden, der skal indbringe sagen for Højesteret, uanset om tilladelsen til kære er givet til tiltalte eller til anklagemyndigheden. Sagen skal indbringes inden 14 dage efter, at Procesbevillingsnævnet har underrettet anklagemyndigheden om tilladelsen (dvs. sendt en meddelelse herom til anklagemyndigheden). Sagen skal ligesom efter gældende ret indbringes for Højesteret via landsretten, jf. retsplejelovens § 970 (der foreslås videreført med enkelte redaktionelle ændringer, jf. lovforslagets § 1, nr. 136 og 137). Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til retsplejelovens § 903 om ansøgning om tilladelse til anke.

Efter retspraksis kan landsrettens kendelser og beslutninger, der retter sig mod nogen, som ikke er part i sagen (f.eks. afgørelser om anvendelse af tvangsmidler over for vidner), kæres til Højesteret uden Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. herved den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 968, stk. 2 og 3. Efter forslaget til *stk. 4* kommer dette til at fremgå udtrykkeligt af loven. Det foreslås som noget nyt, at landsrettens afgørelser om salær til forsvarer mv. kun skal kunne kæres til Højesteret med Procesbevillingsnæv-